מו.

ל) פסחים ז: [תוספ' ברכות פ"ו הט"ו], ב) שם ומנחות מב. [תוספתה שם הי"ד], ג) [מנחות מג.], ד) שבת כג. ע"ש, ד) רש"ל מ"ז, ו) ברכות מ., ו) רש"ל מנחות מב: סד"ה ואלו],

תורה אור השלם ו. זכר יְמוֹת עוֹלֶם בִּינוּ שנות דור ודור אָביר וִיגַדְר זְקַנֶּירְ וִיאמְרוּ לְף: דברים לב ז 2. בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמֶס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעֶתֵנוּ תהלים סח כ

הגהות הב"ח (h) רש"י ד"ה הרואה נר וכו' לברך על ראיה הראשונה:

הגהות הגר"א מד"ה העושה. לעשות סוכה לשמו. נמחק ונ"ב על עשיית סוכה:

רבינו חננאל ומותבינן עלֵה דר׳ יוחנן מיהא מתניתא דקתני לולב שבעה וסוכה יום אחד. ומשני לולב שבעה בזמן שבית המקדש קיים, לולב יום אחד האידנא. סוכה תנאי היא, דתניא תפלין כל זמן שמניחן מברך עליהן דברי רבי, וחכמים אומרים אין מברך עליהן אלא שחרית כלבד. ור' יוחנן ראמר כרבי. ואע"ג דאמ רבה בר בר חנה הלכה כחכמים. לא עביד עובדא כשמעתיה, אלא כל אימת דמנח להו מברך. רבנן דבי רב אשי. כל אימת דהוו רב יהודה אמר שמואל מצות לולב כל ז'. ואף רב סבר מצות לולב כל ז', דאמר רב חייא בר אשי אמר רב המדליק נר חנוכה . המדליק מברך ג' והרואה מברד ב' כו'. ור' יהושע בז לוי אמר יום ראשון מצות לולב, מיכן ואילך מצות וקנים. וכז אמר ר' יצחק. אומר ברוך שהחיינו, נכנס לישב בה מברך לישב בסוכה. היתה עשויה אם יכול לחדש בה דבר מברך אחת מיד, שהחיינו. לאו לכשיכנס בה מברך שתים. אמר רב אשי, רב כהנא מסדר אשי, רב כהנא מסדר להו לכולהו הני בירכתא אכסא דקידושא. ת״ר היו . לפניו מצות הרבה אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על המצוות, ר׳ יהודה אומר מברך על כל אחת ואחת. מדכתיב ברוך ה' יום יום, כל יום ויום תז לו מעיז ברכותיו. ברכת שבת ואם יום טוב הוא מברך ברכת יום טוב. הכא נמי כל מצוה ומצוה תן לה ברכתה בפני עצמה. והלכתא כר׳ יהודה. אמר ר' זירא לא כמדת הק׳[ב״ה] מדת

בים המקדש. מברכין עליו במקדש כל שבעה דמדאורייתא היא כרבי יוחנן דתלי טעמא בדאורייתא: כל זמן שמניהן. ואפילו

לילום מימים וכחד יומא אריכא הוא העושה לולב ∗לעצמו אומר ברוך שהחיינו
העושה לולב ∗לעצמו מברכין עליה בכל יום דהוא דומיא וקיימנו והגיענו לזמן הזה נטלו לצאת בו דחולך ומניח: אלא שחרית. ובסוכה אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על נמי כיון דכחד יומא הוא סגי בברכה נטילת לולב ואף על פי ישבירך עליו יום של יום ראשון: דלא עביד כשמעתיה. ראשון חוזר ומברך כל שבעה יהעושה אלא כל זמן דמנח תפילין מברך: הכי גרסינן ואנן נמי כרבי עבדינן סוכה לעצמו אומר ברוך שהחיינו וקיימנו ומברכינן כל שבעה. ואע"ג דכחד כו' נכנם לישב בה אומר אשר קדשנו יומא הוא. ובלולב נמי כל שבעה במצותיו וצונו לישב בסוכה וכיון שבירך ואע"ג דמדרבנן מברכינן עליה כי יום ראשון שוב אינו מברך קשיא לולב אלולב קשיא סוכה אסוכה בשלמא לולב היכי דמברכינן בנר חנוכה ובמגילה דרבנן דקם ליה רב ושמואל בחד אלולב לא קשיא כאן בזמן שבית המקדש שיטתה בלולב ורבין נמי משמיה דר׳ יוחנן אמר לולב שבעה: דמשמשי קיים כאן בזמן שאין בית המקדש קיים בהו. דקיימא לן חייב אדם למשמש אלא סוכה אסוכה קשיא תנאי היא דתניא בתפילין כל שעה ק"ו מליץ בפ"ק יתפילין כל זמן שמניחן מברך עליהן דיומה (דף ו:): מלום לולב שבעה. דברי רבי וחכמים אומרים אינו מברך אלא לברכה: יום ראשון מלום לולב. שחרית בלבד אתמר אביי אמר הלכתא דאורייתא ועיקר ובעיא ברכה: כרבי ורבא אמר הלכתא כרבנן אמר רב מכאן ואילך מלות וקנים. רבן יוחנן מרי ברה דבת שמואל חזינא ליה לרבא בן זכאי וסיעתו ודרבנן לא בעיא דלא עביד כשמעתיה אלא מקדים וקאי ברכה: ואף רב סבר לה כל שבעה. בעי ברכה למלות לולב ואף על גב ועייל לבית הכסא ונפיק ומשי ידיה ומנח דמדרבנן הוא בעי ברכה: דאמר תפילין ומברך וכי אצמריך זימנא אחרינא רב. בנר חנוכה דמדרבנן היא ובעי עייל לבית הכסא ונפיק ומשי ידיה ומנח ברכה הכא נמי לא שנא: הרואה תפילין ומברך ואגן נמי כרבי עבדינן נר חנוכה. קאי על שלא הדליק הומברכין כל שבעה אמר מר זומרא חזינא בביתו ועובר ברשות הרבים ורוחה ליה לרב פפי דכל אימת דמנח תפילין אותה בפתחי ישראל שמצוה להניח מברך רבגן דבי רב אשי כל אימת דמשמשי בפתח לריך לברך על (ה) הראשונה: בהו מברכי אמר רב יהודה אמר שמואל מברך שתים. שהחיינו ושעשה נסים שאין על הרואה לברך להדליק הנר: מצות לולב כל שבעה ור' יהושע בז לוי מכאן ואילך. זמן ליכא: המדליק אמר יום ראשון מצות לולב מכאן ואילך מברך. להדליק נר ושעשה נסים: מצות זקנים ורבי יצחק אמר כל יומא מצות והרוחה. שעשה נסים לחודיה: זקנים ואפילו יום ראשון והא קיימא לן והיכן לונו. הואיל והוא מדבריהם: דיום ראשון דאורייתא אימא בר מיום ראשון מתני לה בהדית. להא דרב גבי אי הכי היינו דרבי יהושע בן לוי אימא לולב ולא שמע לה מכללא דנר חנוכה: וכן אמר רבי יצחק ואף רב סבר כל שבעה מברך שחים. לישב בסוכה וזמן: מצות הרבה. ליטול לולב לישב מצות לולב סדאמר רבי חייא בר אשי בסוכה להניח תפילין להתעטף בלילית: על המלות. וילא ידי אמר רב המדליק נר של חנוכה צריך לברך רבי ירמיה אמר הרואה נר של כולן: כל יום ויום מעין ברכותיו. חנוכה צריך לברך מאי מברך אמר רב של שבת מעין של שבת של חול מעין של יהודה יום ראשון יהמדליק מברך שלש חול של יו"ט מעין של יו"ט המאורע: יהרואה מברך שתים מכאן ואילך ימדליק מחזיק

מברך שתים ורואה מברך אחת ומאי מברך ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר (של) חנוכה והיכן צונו מלא תסור ורב נחמן בר יצחק אמר ישאל אביך ויגדך ∞(מאי ממעט זמן אימא ממעט גם גם כל יומא איתיה) רב נחמן בר יצחק מתני לה בהדיא אמר רב כל שבעה מצות לולב ת"ר העושה סוכה לעצמו אומר ברוך שהחיינו כו' נכנס לישב בה אומר ברוך אשר קדשנו כו' היתה עשויה ועומדת אם יכול לחדש בה דבר מברך אם לאו לכשיכנס לישב בה מברך שתים אמר רב אשי "חזינא ליה לרב כהנא דקאמר להו לכולהו אכסא דקדושא ת"ר היו לפניו מצות הרבה אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על המצות רבי יהודה אומר מברך על כל אחת ואחת בפני עצמה א"ר זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא מ"מ כרבי הודה ואמר רבי זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא מ"מ דרבי יהודה דכתיב ברוך ה' יום יום יום יום מברכין אותו ובלילה אין מברכין אותו אלא בא לומר לך בכל יום ויום תן לו מעין ברכותיו הכא גמי בכל דבר ודבר תן לו מעין ברכותיו יואמר ר' זירא ואיתימא ר' חנינא בר פפא בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם כלי ריקן

מחזיק

בידם לקיים המצוה וטעם ראשון ניחא דלא תיקשי ליה מזוזה ועוד יש לפרש דאין שייך לתקן לרואה ברכה שאין העושה מברך:

העושה לולב. בערב יום טוב: לעצמו. ולא לאחרים: כאן כומן העושה בותה לעצמו. דווקא נקט לעצמו אבל לאחר לא מברך מידי להאי תנא דסבר דאין מברך לעשות כדדייקינן פ' התכלת (מנחות דף מב. ושם:) ואיכא תנא דתני בירושלמי חולצן ומניחן מאה פעמים ביום. וגבי סוכה נמי אע"ג דלא מפסקי בפרק הרואה עשאה לעצמו מברך לעשות סוכה עשאה לאחר מברך [א] למשוח חוכה שולשמוזי

העושה סוכה לעצמו מברך שהחיינו. לריך לפרש טעם מאי שנא דיש מנות שתקינו לברך שהחיינו ויש מלות שלא תקינו בעשיית סוכה ולולב תקינו כדאשכחן הכא ובעשיית לילית ותפילין לא תקינו כדמוכח פרק התכלת (ג"ז שם) דמפרש ר' יוחנן מאי מברך אתפילין של יד ותפילין של ראש ואילו לעשות תפילין לא מברך דלא חשיב ליה וכמו כן יש לדקדק דשהחיינו נמי לא מברך מדלא חשיב לה וכן אפדיון הבן מברך שהחיינו כדאיתא בסוף פרק ערבי פסחים (פסחים דף קכא:) ואילו אמילה לא מברך מדלא חשיב בפ' התכלת (מנחות שם) ובסוף ר"א דמילה (שבת דף קלו:) בהדי ברכות של מילה וכן אקריאת מגילה מברך שהחיינו כדאיתא בריש הקורא את המגילה עומד (מגילה דף כא:) ואילו אקריאת הלל לא מברך ונראה דמלוה שיש עליה שמחה תקנו שהחיינו ודאמרינן בהרואה (ברכות דף נד.) דמברך על כלים חדשים כתב רב שרירה גאון דלא סמכינן עלה דמסקינן בפרק בכל מערבין (עירובין ד' מ:) דבעינן מידי דאתי מומן לומן וקשה מפדיון הבן יו: נכנם לישב בה מברך לישב

בסוכה. מדלא מברך שתים כדקתני סיפא בעשויה ועומדת ואין יכול לחדש בה דבר משמע דנפיק אהא דבירך אעשייה שהחיינו ותימה ותיפוק ליה דמברך משום יו"ט כמו שמברכין איום טוב דפסח ועלרת וכל שאר ימים טובים ושמא כיוו דסוכה מחמת חג האתיא סברא הוא דומן דידה אע"פ שבירך בחול פטור הוא אף בחג דומו כי קא אתי מחמת מועד קאתי אפילו בלא יום טוב כדאמר לקמן (דף מו:) דאי לא בריך האידנא מברך למחר או ליומא אוחרא:

דבל אימת דמשמשי מברכי. דמנוה למשמש בהן שלא

יסיח דעתו דבפרק קמא דיומא (ד' ו:) ילפינן מליך ומה ליך שחין בו אלא אזכרה אחת ולא אתפרש מאי הוא מברך אם מברכין לשמור את חוקיו כמו שמברכין בתר דמסלקין תפלחו או להניח כמו שמברכין בשעת הנחה כדחיתה בהקומך רבה (מנחות דף לו. ושם) דהכא הרי מונחין ועומדין ומסתברא דמברכין לשמור חוקיו כמו דמברכין לשמור בתר דמסלקין תפלתו כדאיתא

פרק בא סימן (נדה דף נא:): **הרואה** נר של חנוכה צריך לברך. נשחר מנות כגון אלולב וסוכה לא תקינו לברך לרואה אלא גבי נר חנוכה משום חביבות הנם וגם משום שיש כמה בני אדם שאין להם בתים ואין

מהלכות לולב הלכה ו סמג מה מונה המנה המנה המנה. עשין כז ועשין מד טוש"ע אָ״ח סי׳ מרנ״א סעיף ה: לא ב מיי׳ פ״ז מהלכות לולב הלכה טו

נונב הנכה טו טוש"ע א"ח סיי תרסב סעיף א: לב ג מיי פי"א מהלי ברכות הלכה ח ט

ופ"ו מהלכות סוכה הל' יב סמג עטין מג טוט ע מו מו סי' תרמא סעיף א: לג ד מיי' פ"ד מהלכות

תפילין הלכה ז סמג עשין כה טוש"ע א"ח סי כה סעיף יב: לד ה מיי' פ"ו

ה מיי' פ"ו מהלי סוכה הלכה יב סמג עשיו מג טוש"ע א"ח סיי תרמג סעיף ג: לה ר מיי׳ פ״ג ו

חנוכה הלכה ד סמג עשין ה טוש"ע א"ח סי' תרעו סעיף א: תועו טעיף מ. לו ז מיי׳ שם טוש״ע שם

: סעיף ג לו ח מיי' טוש עום... עום סעיף ב: לח ט מייי חייי

ט מיי' פ"ו מהלי סוכה הל' יב סחי סוכה הל' יב סמג עשין מג טוש"ע א"ח סי תרמא סעיף א: לבו י מיי׳ פי״א מהלכות ברכות הלכה י:

מוסף רש"י בכל יום ויום תן לו מעין ברכותיו. נשנת מעין שנת, ניו"ט מעין יש (ברכות מ.).